

Σαράντος Καργάκος στην Φιλολογική Αίθουσα «Παρνασσός» 2011

Τί θέλω νά πῶ; Εἶναι ἀπλό: ἂν δέν ξαναδοῦμε μέ νέα ὀπτική τό Ἰσλάμ, ὑπάρχει ἐνδεχόμενο ἐξαφανίσεως τοῦ ἀνθρώπινου εἴδους ἀπό τήν γῆ. Δέν κινδυνολογῶ. Τά Παιδιά τῆς Ἐρήμου, μέ τή φλόγα κάποτε τῆς νέας θρησκείας, ὑπέταξαν καί ἀφομοίωσαν τίς ἐδαφικές ζῶνες, ὅπου κυριαρχοῦσε –ἀνεξάρτητα ἀπό καταγωγή– ἡ ἑλληνική γλῶσσα καί ἐπιστήμη.

Οἱ Ἄραβες πῆραν ὅ,τι μποροῦσε νά τοῦς προσφέρει αὐτή ἡ ἐπιστήμη καί σέ χρόνο ρεκόρ μεταποίησαν ὅλον αὐτόν τόν εὐρύ χῶρο σέ ἰσλαμικό: ἀπό τήν Ἑγγύς καί Μέση Ἀνατολή, τό Μαγκρέμπ ὡς τά 4/5 τῆς Ἰσπανίας. Καί ἀσφαλῶς θά γίνονταν κύριοι τῆς Εὐρώπης, ἂν δέν εἶχαν ἀποκρουσθεῖ πρό τῶν τειχῶν τῆς Βασιλεύουσας τό 717 ἀπό τόν Λέοντα Γ' καί στό Πουατιέ (732) ἀπό τόν Κάρολο Μαρτέλ.

Σήμερα τό Ἰσλάμ μέ τόν μαῦρο χρυσό, τά πετρελαιοδολλάρια καί μέ τά πυρηνικά του ὄπλα, φαίνεται πάλι ἀκατανίκητο. Ἀλλά ἡ δύναμή του δέν βρίσκεται σέ αὐτά πού ἀνέφερα παραπάνω. Ἐμεῖς οἱ Δυτικοί (Χριστιανοί παντός δόγματος, ἄθεοι, ἀντίθεοι, παγανιστές, ἀγνωστικιστές ἢ ἄλλο τι) φοβόμαστε τόν θάνατο. Τόν παράδεισο τόν ἔχουμε κατεβάσει στή γῆ. Οἱ Μουσουλμάνοι δέν φοβοῦνται τόν θάνατο. Ἔχουν συνάψει συμμαχία μαζί του. Ζοῦν σέ ποσοστό 80 καί 90% τήν κόλαση ἐπί τῆς γῆς καί πιστεύουν ἀκράδαντα στήν ὑπαρξη ἑνός παραδείσου πού βρίσκεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἡ στά ἐδάφη πού κατέχουμε ἐμεῖς. Ὁ νέος παγκόσμιος πόλεμος ἔχει –μέ ποικίλες μορφές– ἀρχίσει πρό πολλοῦ. Ὅπως διεξάγεται, **ὅλα δείχνουν ὅτι τό Ἰσλάμ θά κυριαρχήσει.**

Κατά τά τελευταῖα χρόνια ταξιδεύω συνεχῶς στίς χῶρες τοῦ Ἰσλάμ καί μελετῶ τίς κοινωνικές καί πολιτικές ροπές. Στά βιβλία μου «Οἱ Πέρσες κι ἐμεῖς», «Λιβύη» καί «Μεσόγειος: ἡ ὑγρή μοίρα τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Εὐρώπης» μέ εὐσχημο τρόπο εἶχα προειδοποιήσει γιά τά ἐξ Ἀνατολῆς ἀλλά καί γιά τά ἐκ Νότου νέφη.

Στό βιβλίό μου «Μεσόγειος», πού δυστυχῶς δέν προσέχτηκε ἀπό αὐτούς πού παριστάνουν τοῦς εἰδικούς, ἤμουν σαφέστατα προειδοποιητικός: «Ὅσο θερμαίνεται ἡ ἀτμόσφαιρα στή Μ. Ἀνατολή, ὅπου ὑπάρχει τό πιό ἐκρηκτικό ὀρυκτό καί ἀνθρώπινο ὑλικό, τόσο ἡ λέξη Ἀρμαγεδδῶν θά κυκλεῖται στά χεῖλη τῶν καλλιεργημένων ἀνθρώπων.

Ἦς εὐχηθοῦμε καί ἄς ἀγωνιστοῦμε, ὥστε νά μένει ἀπλή λέξη καί νά μή σαρκωθεῖ σέ πραγματικότητα, διότι τότε ὅλες οἱ ἐσχατολογικές θεωρίες καί προφητεῖες θά μοιάζουν μέ ἐλαφρό μυθιστόρημα» (σ.σ. 13-14). Καί στόν πρόλογο πού γράφτηκε τό 2007: «Ἡ Μεσόγειος θά μᾶς πνίξει. Ἦδη ἀρχίζει νά ἀφρίζει. Ἀλλά οἱ πολλοί «δέν ἀκούουν τήν βοήν τῶν πλησιαζόντων γεγονότων», ὅπως λέει ἕνας μέγας μεσογειακός ποιητής, ὁ Κωνσταντῖνος Καβάφης. Στό βιβλίο μου γιά τήν Λιβύη κάνω ἀναφορά καί στήν Αἴγυπτο, ὅπου σημειώνω ὅτι ὁ Μουμπάρακ εἶναι ὁ πιό ...φαραώ ἀπό τοὺς φαραώ πού γνώρισε στήν μακρά ἱστορία τῆς ἡ Αἴγυπτος.

Σέ λίγο ὅλα θά ἀλλάξουν στό χῶρο καί στόν κόσμον τοῦ Ἰσλάμ. Οἱ συγκρούσεις θά εἶναι ἀλυσιδωτές καί οἱ ἐπαναστάσεις ἀπανωτές. Θά ἐκταθοῦν σέ ὅλο τό Μαγκρέμπ, στή Μέση καί στήν Ἰσλαμική Ἀνατολή μέχρι τή γείτονα Τουρκία.

Ἀκόμη καί στό Κοσσυφοπέδιο καί τήν Ἀλβανία. Τά κύματα τῶν προσφύγων θά πνίξουν τήν Εὐρώπη καί πρῶτα τήν Ἑλλάδα. Ἦς εἴμαστε προβλεπτικοί καί προσεκτικοί. Ἦς μελετήσουμε καλά τήν ἱστορία τοῦ Ἰσλάμ. Κανείς δέν ξέρει τί μᾶς ἐπιφυλάσσει τό... παρελθόν. Οὔτε φυσικά μποροῦμε νά ἀφήσουμε πίσω μας τό μέλλον.

Στό βιβλίο μου γιά τήν Περσία γράφω κάτι πού σέ πρώτη ματιά φαίνεται ἐξωφρενικό: ἡ μεγαλύτερη ἐπανάσταση πού θά γνωρίσει ὁ ἰσλαμικός κόσμος ἐντός τῶν προσεχῶν ἐτῶν εἶναι ἡ ἐπανάσταση τῶν γυναικῶν. Οἱ γυναῖκες κυριαρχοῦν στό χῶρο τῆς παιδείας καί δέν θά ἀνεχθοῦν ἐπί πολύ νά εἶναι πολίτες δεύτερης καί τρίτης κατηγορίας.

Τουλάχιστον, γιά μισό καί πλέον αἰῶνα ἡ Ἑλλάς θά ἔχει τό θλιβερό προνόμιον νά συνορεύει μέ ἡφαίστεια. Οἱ κάτοικοί τῆς ἄς σωφρονοῦν, γιατί ἡφαίστεια ἔχουμε κι ἐδῶ. **Ἦς ἀποφύγουμε τουλάχιστον τά ἡφαίστεια ...εἰσαγωγῆς!**

Εστία, 11/2/2011